

Τὸν φάρον ἵππων. Σξρεφ. ἵππων; ἐκ ἀκούε-
 τες; Οὐ πάντες ὑμεῖς ἴτε μῖθουδ' ἵππι-
 κῶν; Πα. Καὶ νῆ Δί' ὑποδώσειν γ' ἐπώμους αὐ-
 θεῖς Τὸ χρέος. Σξρεφ. μὰ Δί', ἐ γάρ πω τίτ' ἔξηπι-
 σαῶ Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λό-
 γον. Πασ. Νυῦ δὲ δὲ τῶτ' ἔξαρκος εἶδ' ἔξ-
 νοεῖς; Στρ. Τί γδ' ἄλλ' ἀνδολεύσασι τῆ μαθήμα-
 τος; Πα. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ὑπομόσασι αὐ-
 θεῖς; Ἰν' ἀν' κελεύσω γῶ σε; Στρεφ. αὐ ποίους
 θεῖς; Πασ. Τὸν Δία, τὸν Ερμῆν, τὸν Ποσειδῶν. Σξρεφ. νῆ
 Δία, Καὶν πορροκαταδείλω γ', ὡς τ' ὀμόσασι, τειώ-
 βολον. Πασ. Απόλοιο Ἴνιω, ἐνεκ' αἰαθείας ἐ-
 πι. Σξρεφ. Αλοσι δὲσμηχθεῖς, ὄνομτ' ἀν' ἀπο-
 σί. Πασ. Οἱ μ', ὡς καταγελᾷς. Σξρεφ. ἐξ χραῖ χω-
 ρήσετα. Πασ. Οὐτὶ μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, καὶ αὐ-
 θεῖς, Εμοῦ κατὰ πορροίξει. Στρεφ. θαυμασίως ἠδὲ δῶ
 θεοῖς, Καὶ Ζεὺς γελόιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδοσιν.
 Πασ. Ημῶν σὺ τούτων τῶ χρέων δώσεις δί-
 κῶν. Αλλ' εἴτ' ὑποδώσεις μοι τὰ χρέματ' εἴτε μὴ,

A Capiebas, cum gnato maronem emerere-
 quum. ST. Equum? auditu? an non vos omnes propa-
 lam Nonistis, quod equestrem ego rem profus ode-
 rim? PA. Et per Iouem te redditurum debitum
 Omnes iurabas tum Deos. ST. ita per Iouem
 Sed inexpugnabilem illum dicendi modum
 Tunc meus adhuc ignorabat Phidippides.
 PA. Num tu ideo debitum negare cogitas?
 ST. Nam, quem alium fructum disciplina huius
 auferam? PA. Etiamne hac audebis negare per Deos,
 Si te iussero? ST. per quos Deos? cedd. PA. per
 Iouem, Per Mercurium, per Neptunum. ST. sic, per Io-
 uem. Et ni iurem, deponam etiam triobolum.
 PA. Male pereas ob summam hanc impuden-
 tiam ST. Sale si quis perficet isthunc, saluum fece-
 rit. PA. Vah, numquid irrides? ST. sex capiet con-
 gios. D PA. Ita me magnus amet Iuppiter, & Dii ceteri:
 Haud impune feres, quod mihi sic illuse-
 ris. ST. Ego vero mirifice delector Djs tuis,
 Et iuratus Iuppiter his, qui recte sciunt,
 Deridiculo atque oblectamento est. PA. κα τῶ
 homo, E Pro his dictis omnibus pœnam aliquando da-
 bis. Sed age, utrum redditurus sis pecuniam.

Σχόλια. Τὸν φάρον.] τ' ἀχίω. δὲ τ' φάρειν. ὅθεν
 καὶ ἡ φάρος. ἢ τ' χρέμα τοῦτο. Τὸν ἀκατάβλητον.] τ'
 ἀήτητον. τ' μηδενὶ κατὰ βολῶν. πορρὸ γ' μὰ τὴν Δία,
 τὸ ναὶ λιπότερον ἔξωθεν οὕτως. ναὶ ἄμνησον, οὐ γδ' ἠπί-
 στατο μὰ τὸν Δία ὁ Φειδιππίδης καὶ τὸ ἐξῆς. Προ-
 καταδείλω ἀντὶ τοῦ ζημιωθεῖν ἀν' αὐτοῖς ὁμοῦς ἵνα
 ὅτι αὐτῆς μοι ὀμῶμαι τοὺς θεοὺς. οὕτω καταφρονῶ τοῦ
 Ὀρκου. θεοὶ γδ' ὡς φασιν ἐν εἰσί. τὸ δὲ ἐξῆς καὶ πορροκα-
 τείλω ἀν' τειώβολον ὡς τὸ ὀμῶμαι νῆ Δία. Διασμη-
 χθεῖς.] οἱ σμηχόμενοι ἀλοσι βελτιότερον γίνονται ἅμα, καὶ
 ὅτι τοὺς καταφρονουῦντας ἀλοσι καὶ ἐλαίω διέβρεχον, καὶ
 ἀφελουῦτο. ὡς παχύδερμον δὲ αὐτὸ χλευάζει. τὸ γδ'
 παχέα ὑποπιμελῆς τῶν δερμάτων ἀλοσι μαλαπόμε-
 να εὐρύτερα γίνονται, ὡς πλέον χωρεῖν μέτρον. ὄνομα δὲ
 δὲ τὸ ἄραρος τοῦ δέρματος ὅτ' ἀποκαθαρθεῖ πῶ πα-
 χύτη. ἢ μεταφορὰ δὲ τῶν εὐροσῶν. ταῦτα δὲ λέγει ἢ
 ἀσκὸν ἢ ἀγ' γέρον χαλκοῦ βασιλῶν ὡς ἐπ' ἀργεῖου ἢ
 ἀσκῶ. τινεὶ δὲ ὡς ὅτι οἴνου. οἱ γδ' δεχόμενοι ἀλας οὐ
 τρέπονται, ἀλλ' ὡς πῶ μεταφορὰν εἰληφει δὲ τῶν κε-
 ράων καὶ τοῦ οἴνου. οἷς ἀλας βόλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ
 ἐξίσασθαι μὴ δὲ ἐξίλειν εὐκρῶς. ἢ ἕπει τοὺς ὑπομέ-
 θους ὡς καταφρονουῦντας ὑποβρέχειν εἰώθαμεν ἐλαίω

ἀλοσι μεμυγμένον. ὡς οὐκ ἔδανεις ἢ μὴ κατασπῆκός
 ἀλλὰ ὡς καταφρονουῦντος ὡς ὅτι ὀμολογημένοι ἔξαρκος
 ἔστιν. ἢ τὴν μεταφορὰν ἐχρήσατο. φασιν οὐκ ἔλατ' ἰχθύοντα
 ὅτ' ἀφελουῦσθαι διαβρεχθεῖς ἀλοσιν. Εξ χραῖς.] πάλιν
 χλευάζει ὡς ὅτι ἀμφορέως καὶ οἴνου. ἢ πορρὸ τῶ ἀνωτέρω. ἀν
 σμηχθῆν τέλειον χωρήσει ὡς περ λήκυθος ἢ ἀσκός ἢ ἄλλοσι
 τῶν τοιῶν πλείον γδ' χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακτότων ἀποβε-
 συσμένων. χοεὺς δὲ ἔστιν εἶδος μέτρος, ὅ μιν τῶν οἴνων. δ
 ὡς κλίνας χοεὺς ὡς Πηλέως ὡς καὶ ἐν Ἰσσοῦσι φασιν. ἀλλ'
 ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνε χραῖ. ἐν τῶ γ' τὸ χοῖς εἰμῶν πε-
 ρισσῶν ἐκ τῶ χοεὺς ἔστι καὶ ποικιλίᾳ ἀδειαν. χοῖς γδ'
 ὡς φασιν εἰπεῖν. ὡς ἰππῆς. εἰ δὲ βαρυῖς, ἐξ ἑτέρας ἔστιν
 εἰδειας ἢ τις ἔστιν ἢ χοῖς θηλικῶς ὡς κλίνας τῶ χοῖς κατα-
 πορροίξει.] καταφρονήσας. κατὰ τῶ πορροῖα. ὡς ἀν' ἐπερχα-
 νῆ μοι. ἠδὲ τῶ] παρρηγορίας ἀκέως ὡς τῶ δίδος, γέλωτα
 τὸν ἐκείνου τιθέμενος ὄρκον. ταῦτα δὲ φασιν ἐπεὶ δε-
 δίδασται μήτε τῶ Δία μήτε τοὺς ἄλλους ἢ εἰδῶν θεοῦς,
 ἀλλ' ἢ τῶ Νεφέλας καὶ τῶ Δίον ὡς ἐφασιν ὁ Σωκράτης.
 τοῖς εἰδοσιν.] ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ πῶ εἰδῶσι. ἢ τοῖς ὅτις σήμο-
 σι καὶ εἰδοσιν ὅτι ὁ Ζεὺς οὐδ' εἰς ἔστι. διὰ καὶ γέλωτος ποικι-
 λικός ὁ Ζεὺς ὁ πορροῖς.